Ч. 36. Пятниця 16 лютого (1 марта) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Полудново-африканьска війна. — Куба і Сполучені Держави.)

На вчерашнім засїданю палати послів вели ся дальше сварки між Чехами і Німцями в справі ческих інтерпеляций, почім в другій половині засїданя поставив п. Брайтер нагле внесенє в справі розслїдженя галицких виборів. Против того виступив пос. Ґіжовский і обговорював вибори в Галичині. — Збивав закиди Коса і Брайтера і вказував на численні случаї, де іменно опозиция допускала ся насильства, так що комісарі виборчі мусїли взивати аж войскової помочи для удержаня ладу. За внесенєм Брайтера промавляв Дашиньский, а в обороні галицких властий виступив др. Кербер і заповів, що всї закиди піднесені против тих властий будуть розслїджені. По промовах ще кількох послів відкинено наглість внесеня п. Брайтера, почім президент замкнув засїданє. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Війна в полудневій Африцї, коли вірити послїдним телеґрамам, незабаром вже скінчить ся, остаточним зломанєм опору Бурів. Командант головної сили Бурів, Бота, просив Кіченера о конференцию в справі загальної капітуляциї, а душа опору Бурів, котрого сприт розбивав всї операциї анґлійскої армії, Девет, має бути остаточно знищений. З Капштаду іменно доносять, що полковник Плюмер приспішував Девета до битви над рікою Оранією під Слюісфонтеном. Битва була завзята. Полонено 50 Бурів, забрано їм дві великі армати і богато возів. Бури лишили конї і утікли за ріку. Девет сам переплив ріку в лодї в товаристві кількох людий. Відділ Девета розбито так, що з півтора тисяча людей лишило ся при нїм неповна двіста. Іншій дневник доносить: Президент мав дня 23 с. м. промову до Бурів, в котрій заявив, що всї ті, котрі стратили мундури, чоботи і т. н., мусять самі о собі думати і нехай, як можуть, вертають до Оранії.

Між недавними приятелями в Америцї, т. є. Сполученими Державами і Кубою настали такі непорозуміня, що годі аби прийшло до згоди. Сполучені Держави Америки північної виповідаючи Іспанії війну, говорили, що одиноким їх наміром єсть вибороти независимість для Куби і сусїдних островів від іспаньского ярма. По війні Америка задержала войскову управу на острові аж до часу, доки не втихомирять ся пристрасти і не повернуть звичайні відносини та не буде ухвалена нова конституция. Вибрана мин. року на Кубі конституанта виготовила проєкт тої конституциї, але той проєкт став причиною незгоди між Америкою а Кубою. Іменно розходить ся о то, що Куба хоче бути справдї независимою републикою, а північна Америка не хоче пристати на цїлковите звільненє Куби з зависимости від себе. Після проєктованої конституциї на чолї держави стане президент, вибираний на 6 лїт в безпосередних виборах. Мусить він бути Кубанцем, уродженим або осїлим, але в тім случаю повинен доказати, що боров ся що найменше 10 лїт з оружием в руцї о независимість острова. Остров буде подїлений на шість провінций, котрими мають управляти ґубернатори, іменовані президентом, а затверджені сенатом. Законодатне тїло складає ся з двох палат. Членів низшої палати вибирає населенє при безпосереднім голосованю на два роки, членів сенату іменують ґубернатори провінций. Провінциї мають обмежену самоуправу і суть у всїх справах важнїйших зависимі від центрального правительства. В конституциї нема нїякої згадки о відносинах нової републики до Сполучених Держав. Після телеґрам з Нового Йорку поручив Мек Кінлї начальникови американьских войск на Кубі, ген. Вудови, аби дав Кубанцям пізнати, що Сполучені Держави не затвердять їх конституциї, коли становище острова супротив Сполучених Держав не буде ясно очеркнене і Кубанцї не пристануть на жаданє Америки. Але Кубанцї не хотять о тім нїчого чути і грозять Америцї ворохобнею. В Америцї мимо того надїють ся, що остаточно прийде до порозуміня. Іменно поружено там гадку, аби окрема депутация кубаньска привезла проєкт конституциї до Вашинґтону, а Мек Кінлї скличе надзвичайну сесию конґресу для тої справи.

---

29)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлійского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Але все одно, які відзивали ся чувства в майорі, досить, що єму удало ся їх укрити, коли потягнув за дзвінок конкуренцийного заведеня, і коли спитав служницю, чи панї Скуллї єсть дома.

— Єсть дома, — відповіла служниця, і кланяючись, нїби аж присїла; такого страху нагнала їй марсова міна і горда постава майора.

— Будьтеж так добрі і скажіть їй, що я хотів би видїти ся з нею — сказав майор сьміло. — Я їй не заберу богато часу. Ось моя карта — Майор Товія Клюттербрук з 119 полку піхоти.

Служниця побігла з картою і вернула зараз з просьбою, щоби він був ласкав іти на гору. Старий вояк ступав горі сходами острим кроком, як мужчина, котрий рішив ся до чогось, і думає то на всякий случай виконати. Коли ішов на гору, здавало ся єму, що чує десь далеко голос жіночого сьміху. Але той голос ледви чи походив з уст тої дами, до котрої він ішов з візитою; бо коли він увійшов до великої, хорошо умебльованої комнати, сидїла она там така поважна, що аж здавало ся, як би чогось була розгнївана, а коло неї на оттомані сидїла друга молода дама і щось вишивала.

Майор поклонив ся як найчемнїйше, хоч єго взяло ся таке чувство, як тих Іспанцїв, що побачили, як поза ними їх кораблї горять. — Маю надїю, що вибачите менї мою сьмілість — відозвав ся він. — Я довідав ся случайно, що тут перебуває якась дама іменем Скуллї.

— Так єсть, мій пане, я називаю ся Скуллї — сказала на то дама, котрої чорні очи спонукали майора до того сьмілого кроку.

— Коли так, панї — сказав ветеран і поклонив ся ще раз — то може позволите, що Вас спитаю, чи Ви не яка своячка ґенерал-майора Скуллї від індийских сапєрів?

— Алеж, прошу, сїдайте, пане майор — майор Клюттербрук — відозвала ся панї Скуллї, споглядаючи на єго карту візитову, котру все ще держала в своїй кругленькій малій ручцї.— Ґенерал-майор Скуллї, кажете? Ах так! Я знаю, що якийсь вояк мого мужа вступив був до войска, але ми нїколи не чули, що з ним стало ся. Отже він ґенерал-майором? Хто би то гадав!

— А такий завзятий вояк — говорив майор з одушевленєм — якиій ледви коли перебив ся через ряди неприятеля або здобував завіяні снїгом вивози в горах Гімалая.

— Подумай собі! — відозвала ся на то молода дама з вишивкою.

— Нераз — говорив майор дальше — спали ми разом по лютій борбі на земли залитій кровію і вкриті лиш войсковим плащем.

— Подумай собі! — відозвали ся обі дами в один голос.

— А коли він наконець помер — говорив майор дальше зі зворушенєм — в стичцї з гірскими племенами, порубаний якимсь Тульваром, то звернув ся до мене....

— Та вже коли був порубаний? — перебила єму молодша дама.

— Він звернув ся до мене — говорив майор дальше не даючись збити з пантелику — взяв мене за руку і сказав послїдним віддихом: Тобі — він мене так завсїгди кликав —Тобі — каже він — я маю дома. — Ваш муж мав брата, правда панї, що Ви так сказали?

— Нї, то був Скуллїго стрий, що вступив до войска.

— Правда, правда. Я маю братанича в Анґлії — казав він — котрий менї дуже дорогий. — Він оженив ся з дуже хорошою жінкою, Тобі. Стережи єї, возьми єї в свою опіку! — То були єго послїдні слова, моя панї. За малу хвильку по тім він розстав ся з сим сьвітом. Коли я случайно зачув, як згадувано Ваше імя, то вже не видержав, щоби не зайти сюди і не упевнити ся, чи то не Ви тота сама дама, о котру розходило ся.

Тото оповіданє не лиш здивувало даму — як то було зовсїм природно, бо она зараз пізнала, що то все від початку аж до кінця було чистою видумкою майора — але й затронуло єї найслабшу сторону. Батько єї покійного Скуллїго був собі звичайного роду, отже відкритє дійстного, хоч і помершого ґенерал-майора в родинї було їй на руку. Вдовиця була під взглядом суспільним дуже честилюбива і не могла доси пізнати сеї своєї пристрасти. Длятого усьміхнула ся до ветерана приязно і в такий спосіб, що то дало єму охоти до дальшого розповіданя небилиць.

Новинки.

Львів дня 28 го лютого 1901.

— **Іменованя.** Президия краєвої дирекциї скарбу іменовала асистента Антона Смеречиньского ад'юнктом технічної контролї скарбу в X кл. ранги, а Якова Мілера, Михайла Ратера, Ярослава Поколїньского, Константина Стрільбицкого, Василя Кізиму і Едмунда Фіка канцелїстами в XI. кляєї ранги.

— **Дирекция почт і телеґрафів** оповіщує: Внаслїдок зарядженя ц. к. Міністерства торговлї війдуть в житє з днем 1-го марта 1901 слїдуючі зміни що-до переказів почтових: Всї уряди почтові з службою телеграфічною і ті уряди почтові без телеграфу, в котрих місци осїдку істнує державний уряд телеграфічний, управнені до приниманя переказів телеграфічних в обороті внутрішнім і заграничнім. — Крім того управнені до виплати таких переказів в тім самім обємі (в обороті внутрішнім і заграничнім) всї уряди, при котрих істнує служба віддавча. — Перекази телеграфічні до місцевостий без державного телеграфу, будуть отже через найблизшу стацию телеграфічну висилані найблизшою почтою до почти віддавчої, котра їх доручить вглядно виплатить після норм істнуючих для переказів телеграфічних.

— **Військовий побір** в окрузї ц. і к. Коменди XI. корпусу у Львові, відбуде ся сего року в отсих речинцях: Теребовля, дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 і 27 марта. — Тернопіл, дня 29 і 30 марта і 1, 2, 3, 9, 10, 17, 18, 19, 20, 22 і 23 цьвітня. — Скалат дня 25, 26, 27, 29 і 30 цьвітня і 1, 2, 3 і 4 мая. — Збараж дня 26, 27, 28, 29 і 30 марта і 1 і 2 цьвітня. — Косів дня 17, 18, 19, 20, 22, 23 і 24 цьвітня. — Жабє дня 26 і 27 цьвітня. — Коломия дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29 і 30 марта і 1 і 2 цьвітня. — Снятин дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25 і 26 цьвітня. — Печенїжин дня 29 і 30 цьвітня і 1 і 2 мая. — Сокаль дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26 і 27 цьвітня. — Мости великі дня 29 і 30 цьвітня і 1 і 2 мая. — Жовква дня 3, 4, 6, 7, 8, 9 і 10 мая. — Львів (з міста) дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29 і 30 марта і 1, 2 цьвітня. — Львів (з повіта) дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29 і 30 цьвітня і 1 мая. — Підгайцї дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28 і 29 марта. — Бібрка дня 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27 і 28 цьвітня. — Перемишляни дня 29 і 30 цьвітня і 1, 2 і 3 мая. — Глиняни дня 6, 7, 8 і 9 мая. — Рогатин дня 18, 19, 20, 21, 22 і 23 марта. — Бурштин дня 26, 27, 28, 29 і 30 марта і 1 цьвітня. — Бережани дня 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29 і 30 цьвітня. — Надвірна дня 18, 19, 20, 21, 22 і 23 марта. — Богородчани дня 26, 27, 28, 29 і 30 марта. — Станиславів дня 1, 2, 3, 9, 10, 17, 18, 20, 21 цьвітня. — Товмач дня 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 і 30 цьвітня. — Обертин дня 2, 3 і 4 мая. — Городенка дня 6, 7, 8, 9, 10 і 11 мая. — Золочів дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29 і 30 марта і 1 цьвітня. — Зборів 17, 18, 19, 20, 22, і 23 цьвітня, — Каминка струм. дня 25, 26, 27, 29 і 30 цьвітня і 1, 2, 3, 4, 6, 7 і 8 мая. — Броди дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29 і 30 цьвітня. — Залїщцї дня 1, 2, 3, 4, 6 і 7 мая. — Бучач дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29 і 30 марта і 1, 2 і 3 цьвітня. — Чортків дня 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26 і 27 цьвітня.— Гусятин дня 29 і 30 цьвітня і 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 і 11 мая. — Товсте дня 17, 18, 19 і 20 цьвітня. — Заліщики дня 22, 23, 24 і 25 цьвітня. — Борщів дня 27, 29 і 30 цьвітня і 1, 2, 3, 4 і 6 мая. — Мельниця дня 7, 8, 9, 10, 11 мая.

— **Осторога перед виїздом до Бразилїї.** Австрийске міністерство торговлї оголосило такий комунїкат: „Від якогось часу появляють ся відозви, в котрих наклонює ся людий до еміграциї до Бразилїї. Відозви виходять головно з еміграцийної аґентури: Г. Фіоріта і С-ка в Сао Павльо, Сантo і Ріо де Жанейро. Згадана аґентура мала заключити договор з правительством провінциї Сао Павльо, після якого зобовязала ся доставити 60.000 емігрантів, самих селян, з полудневої Европи, Німеччини і Австро-Угорщини. Як дізнаємо ся, емігранти мають працювати на плантациях (кави) у фармерів яко денні зарібники. Кольонїст одержує малий, лихий домок, 4 метри широкий а 6 м. довгий, без підлоги і 100 до 120 квадратових метрів рілї. Правительство в Сао Павльо має до роздачі дуже мало землї, а і та лежить в найнездоровійшій полудневій части провінциї, де поселенець умирає на жовту пропасницю або з голоду. В виду таких обставин поважно перестерігає ся всїх перед еміграцией до бразилїйскої провінциї Сао Павльо".

— **Нова філїя „Просьвіти"** заснoвує ся в Комарнї на повіт рудецкий. Дня 7-го н. ст. марта відбудуть ся в Комарнї (в сали читальнї „Просьвіти") перші загальні збори філїї з вічем господарским, а вечером (в сали Каси задаткової) концерт в память 40-вих роковин смерти Тараса Шевченка.

— **Один мілїярд.** Один німецкий математик звертає тепер увагу на то, що з днем 10 цьвітня 1902 р. о 10 год. 40 мін. рано кінчить ся перший мілїярд мінут, які минуть почавши від рождества Христового. Мимо волї хоче ся спитати: Аж тогди? — А може хтось не вірить? Нехай спробує сам обчислити.

— **Дефравдация в львівскім маґістратї.** В Гамбургу спіймала полїция Евгена Новицкого, урядника львівского маґістрату, котрий допустив ся дефравдациї і утїкав до Америки. Маґістрат нічого не знав про дефравдацию і перед кількома днями уділив Новицкому відпустки, щоби міг відвезти сина до ґімназиї в Бучачи. Новицкий однакож не поїхав до Бучача, але до Гамбурґа. Не знати, хто доніс гамбурскій полїциї про утечу Новицкого до Америки, бо львівский маґістрат дізнав ся про се аж з телеграми полїциї з Гамбурґа, що мають зробити з арештованим. През. Михальский сейчас зарядив слїдство.

— **В гостинї у Турків** вже тепер небезпечно бувати, від коли они зачали присвоювати собі з европейскою культурою також і — горівку. Турки зачинають нинї мимо того, що їм їх віра заказує, пити не лиш вино і пиво, але й горівку, а пють еї аж до безтяму. Право гостинности було у них давнїйше сьвяте, а тепер вже небезпечно зайти в гостину до такого Турка, котрий запиває ся, як ось показує слїдуюча подія, яка стала ся сими днями на підгородю Фанаракі коло Константинополя. Там запросив полїцийний урядник Расім-бей свого товариша Тахсін-ефендія на вечерю до себе і честував его раз по раз горівкою. Тахсін не міг вже тілько пити, кілько господар дому і випрошував ся, ба и радив товаришеви також вже не пити; але Расім налив знову одну чарку і загрозив ему, що скоро зараз не випє, то застрілить его на місци. Гість уважав ту загрозу свого господаря за трохи простий жарт і сьміючись, відсунув чарку від себе. Тогди добув Расім-бей револьвер з кишенї і замість чарки приложив ему люфу до уст і стрілив. Тахсін-ефенді повалив ся неживий під стіл. Расім втїк тогди до одного свого знакомого офіцира від артилериї і там сховав ся, але на другий день ставив ся сам добровільно перед судом.

— **Добра прохолода.** В Москві розповідають собі тепер про не аби яку пригоду, яка лучила ся там двом звістним в містї сьмільчакам, одному молодому поручникови і одному вже не молодому купцеви. Оба, очевидно не конче тверезі, зачепили на улици якусь даму і наперли ся конче відвести домів Але не конець на тім, они в своїй сьмілости, чи безличности, зайшли за нею аж до дому. Тут нараз вхопило їх чотирох здоровенних людий і повели під тупи, та пустили на них струю студеної води. Они, в своїй безличности, навіть не стямили ся, що впали в лїчниче заведенє, котрого властителем єсть муж тої дами, отже на его знак дістали таку прохолоду, яка їм належала ся.

— Ми жили з собою дійстно завсїгди як братя — говорив майор дальше. — Був то чоловік, котрого дружбою можна було гордити ся. Головно командуючий сказав одного разу до мене: Клюттербрук — каже він — я не знаю, що нам би зробити на случай европейскої війни. Не маю нікого, на кого би я міг спустити ся — каже він. — Таже єсть Скуллї. — кажу я. — Правда — каже він — був би Скуллї. — Він був дуже пригноблений, коли Скуллї погиб. — То тяжкий удар для британскої армії! — сказав він, коли дивив ся, як він лежав на землї з дїрою від кулї в голові — так то було моя панї, присягаюсь Вам!

— Таже Ви, пане майор, казали, що він був порубаний.

— Чиста правда. Порубаний, дістав кулею в голову а крім того ще й був в кількох місцях смертельно пробитий. Ах, коби він так міг був предвидїти, що я колись зійду ся з Вами, то був би щасливий умер.

— Дивна річ, що він за житя не дав і знаку о собі — заприміти ла вдовиця.

— Гордість, моя панї, гордість! Доки не стану на найвисшім становищи, — Тобі — говорив він бувало — то не покажу ся свому братови.

— Братаничеви — докинула вдовиця.

— Так єсть — не покажу ся й на очи мому братаничеви. — Ті самі слова сказав до мене на кілька хвиль перед тим, як его бомба смертельно зранила.

— Бомба, майоре? Ви хотїли сказати, що куля.

— Бомба, моя панї, бомба — сказав майор рішучо.

— Ах, мій Боже! — відозвала ся панї Скуллї трохи зворушеним голосом; — як же то сумно. Ми Вам дуже вдячні, майоре Ботлстоґ'....

— Клюттербрук — сказав майор.

— Простїть, майоре Клюттербрук. — То дуже красно з Вашої сторони, що Ви були так ласкаві і навідали ся до нас та нам то все розповіли. Розуміє ся, що коли якийсь свояк умре, то хоч би про него й не богато знало ся, все-таки цікаво знати докладно, як все було. Подумайже собі, Кляро, — говорила вдовиця дальше і вийняла хусточку та потерла собі нею одно око. Подумай собі, як того бідного чоловіка порубала куля далеко в Індиї, як-раз коли він на кілька хвиль перед тим говорив о Джеку і о менї. Ми Вам дійстно дуже вдячні, майоре Боттленоз....

— Клюттербрук, моя панї — відозвав ся майор трошки ураженний.

— Дійстно, дуже Вас перепрашаю. Правда, Кляро, ми мусимо пану майорови бути дуже вдячні за его гостину і за то, що нам сказав.

— Не дякуйте менї, панї Скуллї — сказав майор відкашлюючи і відпираючись своєю товстою рукою. — Для мене аж надто щедрою заплатою приятність і честь знакомства з Вами та й то, що менї вільно з близька віддати поклін тій красї, котру я вже здалека мав нагоду подивляти.

— Слухай, слухай, тіточко — відозвала ся Кляра, і обі женщини зачали сьміяти ся.

— Не забуваючи і на Вас, панно — панно —

— Панна Тімс — сказала панї Скуллї — донька мого брата.

— Не забуваючи і на Вас, панно Тімс — говорив майор дальше, розклонюючись з театральними ґестами. — Для такого самотного чоловіка як я, то вид якоїсь дами так покріпляючий, як роса для ростини. Я чую ся аж сильнїйшим на души і тілї, моя панї. — При тім майор випростував ся і з натягненою ніжностию подивив ся понад свій білий ковнір.

— Головна ціль моєї гостини була — сказав старий волк по хвили — довідати ся, чи не можу Вам чим небудь служити. По Вашім сумнім нещастю, о котрім я довідав ся, може Вам навіть поміч чужого придати ся в якихсь справах.

— То дійстно дуже красно, з Вашої сторони, майоре — відповіла вдовиця. — Від коли бідний Джек помер, нема ладу. Як би я не бояла ся, що не будете мати спокою через мене, то я би Вас охотно попросила колись о раду. Спитаю Вас о Ваш погляд, скоро сама трохи упорядкую ся. Тоті адвокати пильнують завсїгди лиш своїх власних інтересів.

— Правду кажете — відповів майор з сочувствєм.

— От маю ще тисячу пятьсот фунтів з обезпеченя по моїм біднім Джеку і они ще не вложені на проценти.

— Тисячу пятьсот фунтів! — сказав майор. — То дає сїмдесять і пять фунтів річно по пять від сто.

— Як ростуть американьскі міста. Наші читателї пригадають собі ще ту вість, яку ми перед несповна пів року подавали в новинках про страшний циклььон на всхіднім побережу північної Америки, котрий знищив цїле місто Гальвестон, положене на невеликім острові. Підчас тої страшної бурі згинуло 3200 людий, а вихор розніс 4000 домів, між котрими богато фабрик і публичних домів, загальної вартости 96 мілїонів корон. Знищене міста було так страшне, що тексаский губернатор радив людем, котрі ще остали ся при житю, покинути Гальвестон, котре вже три рази навістила подібна катастрофа, і перенести ся на сушу. Але Американцї, то не Русини, котрі по першій лїпшій традовій тучи або якім иншім нещастю, готові покидати рідну землю, та іти в сьвіт хоч би й на погибель собі. Жителї Гальвестона не хотїли покинути ся свого острівця, лиш як ті мурашки взяли ся будувати собі знову свое муравлиско. Коштом 30 мілїонів корон і за несповна пів року стануло на тім самім місци нове місто, відбудовано майже вже всї улицї, та знівельовано бульвари, а 1100 нових домів підоймає ся ще гордїйше в гору як перед тим. Від часу як відбудовало ся Чікаго, по великім пожарі в 1871 р., не підняло ся доси ще нїяке місто так борзо з упадку, як Гальвестон, котре числить звиш 30.000 душ.

— З Борщева доносять, що там 15 с. м. в палаті кн. Тереси Сапїгової займив ся о 6 год. рано диван на підлозі коло печи, а від дивана зачала горіти й вся знадоба в комнатї. Огонь перенїс ся відтак ще до трох сусїдних комнат і паробив шкоди на яких 60.000 К.

— Вілля пащочин. Недалеко місцевости Біо на французкій Рівієрі стоїть двірок, котрому тамошні жителї надали назву „вілля пащочин“. Дворок той належить до давного італїяньского офіцира барона Скоциа-Ванні. Назва та пішла від того, що пан барон аж до недавна старанно збиткував ся над своєю жінкою. Баронова укривала довго перед сьвітом причину, длячого так страшенно помарніла, але остаточно таки не могла вже укрити, що єї нещасливу, котра з своїм першим мужем ґенералом Делляторре Вальзасіна жила дуже щасливо, барон бє по лици і збиткує ся над нею, кілько разів верне з порожними кишенями з Монте Карльо. Баронова мусїла за кождий раз виймати свої приватні гроші, щоби ними вигодити запаленому грачеви, бо в противнім случаю ждало єї пекло дома. Домашний лїкар др. Кірель не міг вже на то дивити ся і робив баронови представленя, а коли й то не помагало, то він загрозив єму, що знайдуть ся люди, котрі прийдуть в поміч мученїй женщинї і она подасть о розвід тай дістане єго. Др. Кірель згадав при тім про аптикаря Лятті, котрий знав також, що діє ся у „віллї пащочин“. В кілька днів по тїй розмові з бароном хтось застрілив лїкаря. Якийсь чоловік, котрого нїхто не видів і не знати як виглядає, задзвонив в ночи до помешканя дра Кіреля. Ледви той отворив, як хтось стрілив до него з револьвера в груди і забив на місци. Аптикар що мешкав в сусїдстві, прибіг на поміч а злочинець стрілив і до него але хибив. Люди говорять, що то барон наймив якогось убийника. Вже перед кількома днями мало ся відбути єго арештоване, але він держить страшно лютих псів на подвірю і урядник судовий не важив ся зайти на подвірє. Тимчасом барон надумав ся і сам ставив ся перед судом та сидить тепер вже під ключем.

— Я могла би дістати й лїпшу провізию як пять від сто — докинула вдовиця весело.— Я вложила два тисячі на сім від сто. Правда, Кляро?

— А до того ще й зовсім певно — відповіла панна.

— Чорт також надав! — подумав собі майор.

— Коли нам треба буде щось зробити з тими грішми, то буду Вас просити о поміч і раду, майоре Танґлербобс. Я то знаю дуже добре, що ми бідні женщини па таких справах не дуже розуміємо ся.

— Дуже охотно буду Вам служити — сказав майор чемно і встав та взяв свій капелюх. Був дуже рад з успіху своєї малої хитрости, котра помогла єму усунути першу запору.

— На сьвятого Юра! — сказав він того вечера до Бавмзера — она крім своєї краси має ще й гроші. Щасливий точ чоловік, що єї позискає.

— Я би заложив ся, що ти єї ще посватаєш — сказав Бавмзер усьміхаючись.

— А я би заложив ся, що она дасть менї гарбуза — відповів майор як би того побоюван ся. Мимо того положив ся він спати з далеко більше піднесим духом як попередного вечера.

(Дальше буде.)

Курс львівский.

Дня 27-ого лютого 1901.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	630 —	648
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	354 —	364
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	537 —	549 —
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	150 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400 —	410 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90·—	90·70
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	98·—	98·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв. .	91·75	92·45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	92·—	92·70
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	90·80	91·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	95·60	96·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101 —	101·70
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	100·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·20	92·90
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·—	87·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	65·—	69·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	47·50	48·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	24.75	25·75
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	59·—	63·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	14·15	15·15
Joszif 4 K. (Курс віденьский)	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·27	11·45
Рубель паперовий	2·53	2·57
100 марок нїмецких	117·20	117·70
Долляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 лютого. Перебуваючий тут намістник Галичини гр. Лев Пініньский нараджував ся вчера з президентом міністрів дром Кербером в справі речинця скликаня галицкого сойму. Сойм буде скликаний на 18 цьвітня і буде радити до 11 мая.

Канея 28 лютого. Консулї повідомили кн. Юрия, що держави відкинули єго предложенє, аби Крету прилучити до Греції і обсадити войском грецким.

Букарешт 28 лютого. В палаті послів і сенатї повідомив Стурдза о утвореню нового кабінету і відчитав декрет розвязуючий парлямент.

Капштадт 28 лютого. Відділ Девета числить тепер що найбільше 800 людий. Крім того має під собою останки відділів инших командантів.

Надіслане.

— Правдивий, чистий мід єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотїв мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінєвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і кураційний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— „Краєвий Союз кредитовий“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, 1. поверх в домі „Просьвіти“), приймає вкладки ощадности в довільній висоті і опроцентовує на $4^1/_2$%. Один удїл членьский в „Краєвім Союзі кредитовім“ виносить 50 корон; кождий член може мати більше удїлів. При вплачуваню першого удїлу належить зложити також вписове в квотї 2 корони на фонд резервовий. Від удїлів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий“ за рік 1899 дивиденду в висотї 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий“ на заосмотрюване руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє корисних парцеляций.

— Заряд краєвого варстату для виробу забавок в Яворові посїдає значну скількість на складі виробів для селян як: ложки, веретена, валки до тїста, цїви для ткачів, решета, роґіжки, маґільницї, опалки, кобелї, кошики, соломянки, забавки для дїтий і т. п. по дуже низьких цїнах. При більшім замовленю опускає ся рабат.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).